

V Gorici, 11. septembra 1882.

Izredni list.

SOČA

NJEGOVEMU C. KR. APOSTOLSKEMU VELIČANSTVU
PRESVETLEMU CESARJU

FRANCU JOŽEFU PRVEMU

OB NJEGOVEM PRIHODU NA PRIMORSKO

MESECA SEPTEMBRA 1882.

PRIMORSKI SLOVENCI.

Pozdravljen nam tik južne meje
Države širne, svetli car,
Tu, kjer topléje solnce greje,
Kjer kri nam bolj ognjeno vreje,
Kjer bolj gorák je srca zar, —
Pozdravljen, zemlje gospodar!
Zdaj strte stare so ovire,
In prôsto vdanost smé na dan,
Vesélje vse odpré naj vire
In dá naj dušek sí glasán!
Zastáve, v zrak se zdaj dvigníte,
Topovi, glásno zagrníte,
In grom topóv in péšni glas
Naj rádoti bo évrst izráz!
Krasovi, glej, plamté v nebesa,
Žaré veselo nam očesa,
In žar očel in krésov žar
Pozdravlja Te, presvetli car!
Pozdravljen nam tik južne meje
Države silne, o vladar,
Tu, kjer gorkeje solnce greje,
Kjer srca nam hijó zvesteje,
Pozdravljen tu, naš gospodar! —
Med rod prezvest si stopil zdaj,
Ki nikdar krenit ni v zvestobi,
Ki zvest Ti bil je v davni dobi,
Ki zvest ostane vekomaj.
Poglej vrhove naše gorske,
Ne gane grozni grom njih skal,
Poglej bregove trdne morske,
Ne strese jih valóv naval:

Trdnejši smo v zvestobi mi,
Izdájice med nami ní!
V zvestobi, ki na Té nas veže,
Nikdó Slovence ne preseže,
Nezvest Ti on ne bo nikdár,
Nikdár mu drug ne bo vladár.
To véro národ náš imáde,
Da s Tábo le stojí in pade, —
In padel on ne bo nikdár,
Ti čuval boš ga, svetli car!
Pač daleč smo od Tvoje krone,
A ne od Tvojega sreá,
Za vse podložne milijone
Prostôra Ti sreé imá.
A nam na skrajnji meji carstva
Obilnišega treba varstva,
Ljubezni večje in skrbi;
To večje varstvo, car, izkaži
Nam, brambovcem na južni straži,
Kjer rej sovražen nam preti.
Za blágost našo, našo sréčo
Ljubézen, skrb iméj goréčo,
Naš narodni vtrjútj obstój,
Krepkó podpiraj naš razvój:
Če čuvaš nas sí kot Slovenc,
Poddance si gojiš ognjéne,
S tem trdno tu si zidaš bran,
S tem hrabro vstvarjaš sí krdele,
Ki zá Te pojde v boj veselo,
Ko boja nam napóči dan!

zl. S. GREGORČIČ.

